

The Interaction of Innovation Ecosystem and Natural Ecosystem on the Formation of Entrepreneurial Places from the Point of View of Urban Regeneration Using Metasynthesis Method (2010-2020)

Sanaz Naghshizadeyan, Department of Urban development, SR.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran
Mojtab Rafiyan, *Corresponding Author, Department of Urban Planning, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran. E-mail: rafiei_m@modares.ac.ir

Zahra Sadat Saeideh Zarabadi, Department of Urban development, SR.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran

Hamid Majdi, Department of Urban development, SR.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran

Abstract

The criteria and indicators affecting the behavior of urban entrepreneurial places and the policies of forming such places should be derived from the change in the structure of plans and strategies of urban places and spaces. However, these changes have been faced only with regard to previous approaches and past experiences without interacting with the main approaches affecting behavioral roots in the formation of urban entrepreneur places. Therefore, realistic studies and policy-making with regard to modern global systems on places and spaces that are prone to development and progress, as well as places that have the ability to be improved and revitalized, are imagined more than ever. Therefore, in line with its goals, this research has provided a tool for developing a conceptual framework based on the interaction of two approaches "innovation ecosystem and natural urban ecosystem" with the help of metacombination method, the results of which is the emergence of new knowledge in creating entrepreneurial places in interaction with urban regeneration. . The findings of this article, by focusing on the concepts and criteria obtained from the two approaches, led to the extraction of 4 components, the extracted components integrate records of interventions, characteristics, mutual relationships, resources, views, policies and concepts of the two approaches and The solution has presented the fields of change in the behavior of formation and creation of dynamic and efficient places. The results of socio-cultural communication, the promotion and development of the welfare of the civil society, the impact of intelligent systems on the civil and economic society, and finally the positive impact of knowledge and education on human and cultural behaviors have been presented. Therefore, this research can be considered as a tested example for the foundation of conducting research in the future.

Keywords: Innovation ecosystem, Natural ecosystem, Urban regeneration, Urban places, Metasynthesis.

Citation: Naghshizadeyan, Sanaz; Rafiyan, Mojtab; Zarabadi, Saeedeh; Majedi, Hamid (2024). The Interaction of Innovation Ecosystem and Natural Ecosystem on the Formation of Entrepreneurial Places from the Point of View of Urban Regeneration Using Metasynthesis Method. *Urban and Regional Policy*, 3(11), 101-120.

Urban and Regional Policy, 2024, Vol. 3, No.1, pp.
101-120

Published by Ahvaz Branch, Islamic Azad University

Article Type: Research Paper

© Authors

Received: February 08, 2024

Accepted: Jun 07, 2024

همکنشی اکوسیستم نوآوری و اکوسیستم طبیعی بر چگونگی شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین از دیدگاه بازآفرینی شهری با استفاده از روش فرا ترکیب (۲۰۲۰-۲۰۱۰)

ساناز نقشی‌زادگان، دانشجوی دکتری گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

مجتبی رفیعیان نویسنده مسئول، گروه شهرسازی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران. رایانامه: rafiei_m@modares.ac.ir

زهراسادات سعیده‌زرآبادی، گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

حمید ماجدی، گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

گروه شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

معیارها و شاخص‌های مؤثر بر رفتار مکان‌های کارآفرین شهری و سیاست‌های تشکیل چنین مکان‌هایی باید برگرفته از تغییر ساختار برنامه‌ها و استراتژی‌های مکان‌ها و فضاهای شهری باشد. اما، این تغییرات صرفاً با توجه به رویکردهای پیشین و تجربیات گذشته بدون تعامل با رویکردهای اصلی تأثیر گذار بر ریشه‌های رفتاری در شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین شهری مواجه بوده است. لذا مطالعات واقع‌گرایانه و سیاستگذاری با توجه به سیستم‌های نوین جهانی بر روی مکان‌ها و فضاهایی که مستعد توسعه و پیشرفت هستند و همچنین، مکان‌هایی که قابلیت بهسازی و باززنده سازی را دارا می‌باشند، بیش از هر زمان دیگری متصور میشود. لذا، این پژوهش در راستای اهداف خود با کمک روش فراترکیب ابزاری برای توسعه چارچوب مفهومی، بر اساس همکنش دو رویکرد "اکوسیستم نوآوری و اکوسیستم طبیعی شهری" ارائه داده که نتایج آن ظهور دانشی نوین در ایجاد مکان‌های کارآفرینی در تعامل با بازآفرینی شهری میباشد. یافته‌های این مقاله، با تمرکز بر مفاهیم و معیارهای بدست آمده از دو رویکرد منتهی به استخراج ۴ مؤلفه گردید، مؤلفه‌های استخراج شده سوابق مداخلات، مشخصه‌ها، روابط متقابل، منابع، دیدگاه‌ها، سیاست‌ها و مفاهیم دو رویکرد را با هم ادغام کرده و راهکار زمینه‌های تغییر در رفتار شکل‌گیری و ایجاد مکان‌هایی پویا و کارآمد را ارائه داده است. نتایج حاصل ارتباطات اجتماعی-فرهنگی، ارتقاء و پیشرفت رفاه جامعه مدنی، تأثیر سیستم‌های هوشمند بر جامعه مدنی و اقتصادی و نهایتاً تأثیر مثبت دانش و آموزش بر رفتارهای انسانی و فرهنگی را ارائه داده است. لذا، این پژوهش را می‌توان نمونه‌ای آزمون شده برای پایه‌گذاری انجام تحقیقاتی در آینده دانست.

کلیدواژه‌ها: اکوسیستم نوآوری، اکوسیستم طبیعی، بازآفرینی شهری، مکان‌های شهری، فرا ترکیب.

استناد: نقشی‌زادگان، ساناز؛ رفیعیان، مجتبی؛ زرآبادی، زهراسادات؛ ماجدی، حمید (۱۴۰۲). همکنشی اکوسیستم نوآوری و اکوسیستم طبیعی بر چگونگی شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین از دیدگاه بازآفرینی شهری با استفاده از روش فرا ترکیب. *سیاستگذاری شهری و منطقه‌ای*، ۳(۱۱)، ۱۰۱-۱۲۰.

مقدمه

در پایان هزاره دوم میلادی، در ساخت جمعیتی کره زمین آن‌چنان تغییرات عمده‌ای ایجاد شده که می‌توان از آن با عنوان یک انقلاب شهری جدید نام برد. (Golkar, 1390) تأثیرات رشد اقتصادی و تمرکزهای جمعیتی فشارهای زیادی بر تمامی جنبه‌های زندگی شهری وارد کرده است. (Scott, 1383) اهمیت و ارزش مکان‌سازی و آفرینش محیطی با کیفیت بالا (pamir, 2012) امروزه در تمامی فضاهای شهر احساس می‌شود. اماکن در واقع مناطق زندگی اجتماعی معنادار و نقطه اتکایی در روابط محلی می‌باشند که از نظر جغرافیایی خود را سازماندهی می‌کنند و با ارائه امکانات، به سیستم‌های پیچیده ساختار روابط اجتماعی را تولید و هویت می‌بخشند و آنچه را که به عنوان محیط کارآفرینی امکان پذیر است شکل می‌دهند. (McKeever et al., 2015) از نظر هیدرگ، نتیجه ناگزیر اثرات عقل‌گرایی، تولید انبوه، استانداردسازی و ارزش‌ها بر ظرفیت مردم برای سکونت و مسکن‌گزینی و ساخت اجتماعی مکان سبب بی اعتبار شدن مکان‌ها، خیابان‌ها و محله‌ها گردیده است. (Knox, 1392) بنابراین، آنچه که از اهمیت بالایی برخوردار می‌باشد، "شناخت و پذیرش یگانگی مکان" در واقع «یگانگی چگونه رخدادن امور در مکان‌های خاص» است. (Roberts, 1393) از نقطه نظر مفاهیم و بررسی‌های انجام شده در بازآفرینی شهری، سیاست کارآفرینی و بازآفرینی به طور سنتی به عنوان زمینه‌های جداگانه رفتار می‌شوند. اما، هم‌چنان که در ادبیات آن وجود دارد کارآفرینی: کاتالیزوری برای بازآفرینی شهری جهت سیاست‌گذاران، دانشگاهیان و کسانی که در زمینه بازآفرینی شهری و کاهش فقر در شهرها و هم‌چنین برای افرادی که به دنبال راه‌های ایجاد نشاط بیشتر کارآفرینی در اقتصادهای شهری هستند، می‌باشد. (OECD, 2004) در واقع، دیگر نمی‌توان از طریق ارتقا پروژه‌های تحول شهری در انزوا به بازآفرینی شهری راه یابیم" بلکه با خروج از چارچوب استراتژی بلند مدت به عنوان ضرورتی مهم می‌توان در ایجاد محیطی جهت بازآفرینی اجتماعی-اقتصادی دست یافت (Roberts et al., 2017). بازآفرینی که رویکردی پویا بوده با سه گزاره اصلاح، توسعه و سرمایه‌گذاری در مناطق مطرح می‌شود. (Couch & Dennemann, 2000) و تعادل بین توسعه رقابت‌های اقتصادی، یکپارچگی اجتماعی و مقابله با مشکلات زیست محیطی را برقرار می‌نماید. (Colantonio & Dixon, 2011) از طرفی، اصطلاح "اکوسیستم" در ادبیات استراتژی و کارآفرینی برجسته، و از تاریخ فکری غنی بهره میبرد، فرصتی برای ترکیب رشته‌های مختلف را ایجاد، بر نقش «مکان» تأکید و لنزی برای درک تحول منطقه‌ای از طریق کارآفرینی می‌باشد. (Wurth et al., 2021) و درکی از اکوسیستم‌ها بعنوان انواع تعاملات، روابط و شیوه‌های مشارکتی می‌دهد. (Hakala et al., 2020) اکوسیستم کار آفرینی با توجه به مکان‌های هدف به سرعت توجه محققان کارآفرینی را به خود جلب کرده. (Iacobucci & Perugini, 2021) بنابراین، سه ویژگی: فرهنگی، اجتماعی و مادی، به عنوان خروجی اکوسیستم‌های کارآفرینی، سعی در بهبود شرایط را دارند. (Lauermann, 2018) مک گریگور و همکارانش استدلال می‌کنند که استفاده از منابع مطمئن اجتماعی پایدار و تغییرات اقتصادی بوسیله سرمایه‌گذاری مجانی در تعامل فعالیت‌های محلی نگران کننده است. این تغییرات برای تسهیل بیشتر تغییرات مطلوب و تأثیرات مفید بر روی دیگر بخش‌ها و مناطق داخل محله یا اقتصاد منطقه‌ای است. این رویکرد دلالت دارد به نیاز علم بیشتر که چگونه سرمایه‌گذاری و دیگر تغییرات در تعامل با یکدیگر در جهت ترویج تغییرات محلی ایجاد پویایی و تولید انبساط مثبت باشند. (Carter et al., 2018) نوآوری را می‌توان به عنوان درک جدیدی از گسترش اکوسیستم کارآفرینی شهری دانست که با کمک گزارشات و انتشار دانش جهت توصیف مکانیسم‌های یادگیری در زمینه نوآوری در شبکه، سبب تولید اکوسیستم نوآوری می‌گردد. (Spena et al., 2016) به نظر می‌رسد با توجه به شهرنشینی سریع، شهرهای هوشمند راهی برای ساماندهی شهرها در دهه آینده باشند. آنها شبیه یک جنبش اجتماعی شامل دولت، شهروندان، مشاغل و کارآفرینان هستند. هم‌چنین، یکی از مهمترین پیامدهای روند شهرنشینی، شکل‌گیری بافت‌های نابسامان درون و یا پیرامون شهرهاست که معضلات متعدد اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و محیطی را به همراه دارد. شهرنشینی به سرعت در مکان‌هایی در حال وقوع است که با

بیشترین کمبودها در برنامه‌ریزی برای زندگی شهری مواجه هستند. در نتیجه، اکوسیستم شهری تعامل بین انسان و محیط پیرامون آن در یک ناحیه مشخص با همه‌ی عوامل و اجزا و عناصر فیزیکی و غیرزنده محیط خود، که بصورت مجموعه‌ای همگن و منسجم اعمال حیات می‌کنند، (Qavamipour & Khodami, 2018) مطرح می‌باشد. از طرفی، اکوسیستم طبیعی مجموعه‌ای از عوامل در خصوص، محیط جغرافیایی تاثیرگذار بر فعالیت‌ها هم‌چنین یکپارچگی فرهنگ محلی، روابط اجتماعی، سرمایه‌گذاری، آموزش و اقتصادی را شامل می‌شود، آنچه که محرز است، خدمات فرهنگی به طور تصادفی در یک چشم‌انداز پراکنده نشده اند، بلکه از نظر شدت، غنا و تنوع ارائه، الگوهای خاصی را دنبال می‌کنند. (Pleninger et al.; 2013) پیشرفت‌های فناوری در برخی مکان‌ها فرصت‌های خلق ارزش زیادی ارائه کرده است اینکه، مکان‌ها چگونه تحت تاثیر اکوسیستم‌های کارآفرینی قرار می‌گیرند و بر آنها تاثیر می‌گذارند، درک پیچیده‌ای از رفتار زندگی در جامعه‌ای از بازیگران به هم وابسته اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی را دنبال دارد. (O'Connor et al., 2018; Spigel, 2017) بنابراین، کارآفرینی انگیزه‌ای برای بازگرداندن تعادل بهتر بین اهداف اقتصادی و رفاه اجتماعی و بعنوان موتور رشد اقتصادی، کاتالیزور تغییر، نوآوری و همیاران قدرتمند جامعه محلی می‌باشد. (ayolle & Matlay, 2010; Fortunato & Alter, 2015; Isenberg, 2011;

این مطالعه، با مرور جامع و سیستماتیک ادبیات علمی اکوسیستم طبیعی و اکوسیستم نوآوری، قصد دارد با ترکیب ابعاد این دو محیط‌های در بر گیرنده یک اکوسیستم کارآفرینی یکپارچه‌ای برای شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین شهری ایجاد کند، که شکل‌گیری رفتار مکان‌های کارآفرینی شهری را در قلمروهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی و نوآوری پوشش دهد. با این حال، عدم یگانگی دیدگاه‌ها ممکن است دانش علمی را در مورد نحوه عملکرد و چگونگی رخداد رویکردها محدود کند. اما با بررسی ساختاری هر دو بعد، تمرکز جدیدی بر شکل‌گیری مکان‌های شهری پیشنهاد می‌شود. مروری بر نمونه تجربیات جهانی و بررسی نتایج آنها می‌تواند نقاطی در ارتباط مفهومی دو رویکرد را بر مبنای ابعاد و برنامه‌های اکوسیستم طبیعی و نوآوری در مطالعات تحقیقاتی روشن نماید.

در این راستا: ارنولد موریسون (۲۰۱۹) استدلال می‌کند، نوآوری به عنوان استراتژی‌های بازآفرینی در شهرها اجرا می‌شوند. در این مطالعه مناطق نوآوری با چهار بعد استراتژیک، تولیدی، همکاری و خلاقیت، تحت یک رهبری قوی هماهنگ، طراحی شدند. (Morisson & Bevilacqua, 2019) جیانولی (۲۰۲۰) ایجاد مناطق نوآوری را هدف قرار دادند، تا بتوانند با تمرکز بر اقتصاد دانش و فناوری‌های جدید، اشتغال ایجاد کنند. ویژگی ابتکاری این پروژه، لزوم سازگاری با فناوری‌های جدید است و بر تاثیر عوامل اقتصادی و اجتماعی پروژه‌های بازآفرینی تأکید دارد. (Gianoli & Palazzolo Henkes, 2020) اندریا انجیتی یک مدل نوآوری اجتماعی معرفی می‌کند، که از طریق بازآفرینی شهری محلی اجرا می‌شود. (ANECHITEI, 2018) رفیعیان در سال همواره سعی در تدوین چارچوبی مفهومی برای بازاریابی مکان در بازآفرینی شهری تحت تاثیر رویکردهای شهر کارآفرین داشت. (Rafian et al., 2016) پیاستینو با استفاده از ابزارهای اقتصادسنجی فضایی، به بررسی ساختار مکانی شکل‌گیری مشاغل جدید مناطق ایتالیا پرداخت. او دریافت شکل‌گیری مشاغل جدید در ایتالیا را می‌توان از نظر رفتار تکرارپذیر و کارآفرینی نوآورانه قلمداد کرد. (Piacentino et al., 2017) تیلور ادعان داشت به منظور ارتقاء رفاه انسان در شهرها، از چندین ویژگی مهم محیط شهری بهره برداری باید شود. در این راستا، علم پزشکی، محیط زیست شهری و طراحی شهری از اهمیت برخی جنبه‌ها شامل: تهیه فضاهای قابل پیاده‌روی، فضای اجتماع و فضای سبز خبر میدهد. آنها استدلال می‌کنند که در عمل، ارائه این سه ویژگی برای رفاه انسان کافی نیست. تحقیقات جدید نشان دهنده اهمیت تنوع زیستی و عملکردهای اکوسیستم برای بهزیستی است. پیوندهای حیاتی غالباً در بحث پیرامون چگونگی کمک به برنامه‌ریزی شهری: تنوع زیستی و عملکرد اکوسیستم می‌باشند و تا زمانی که دولت‌ها و سیاست‌ها اهمیت این دو عنصر را تشخیص ندهند، طراحی و مدیریت شهری برای بهزیستی در بهترین حالت ممکن نیست. (Taylor & Hochuli, 2015) پیرز معتقد بود که درک پیوندهای بین تنوع زیستی، خدمات اکوسیستم و رفاه بشری پیش شرط پیشبرد دستور کار چندین توافق نامه زیست محیطی چند

جانبه و اهداف جهانی است. او استدلال می‌کند که تحقیقات در مورد ارتباط خدمات اکوسیستم با رفاه بشری یکی از عناصر مهم روند ملی و جهانی دستیابی به اهداف توسعه پایدار تا سال ۲۰۳۰ خواهد بود. (Pires et al., 2018)

مروری بر پیشینه تحقیق

مفهوم خدمات اکوسیستم و سرمایه طبیعی برای ایجاد ارتباط بین رفاه اجتماعی بشر و پایداری اکولوژی به منظور توسعه پایدار اکوسیستم‌های طبیعی به کار برد شده است. (Khosravi Mashizi, 2016) یکی از روندهای کنونی شهرنشینی افزایش سریع جمعیت شهری است. که این امر باعث می‌شود شهرها با مسائل پیچیده‌ای، به ویژه در زمینه مدیریت محیط زیست، مواجه شوند. برای مقابله با این مسائل پیچیده، شهرها باید از مدیریت زیست محیطی پیشرفته تری استفاده کنند. (Putra & van der Knaap, 2018) بنابراین خدمات اکوسیستم و سرمایه‌های طبیعی برای ایجاد ارتباط بین رفاه اجتماعی راه حل‌های مبتنی بر طبیعت (NBS) توسط اتحادیه اروپا به عنوان «راه حل‌هایی که از طبیعت الهام گرفته و پشتیبانی می‌شود»، مقرون به صرفه هستند. به طور همزمان مزایای زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی را ارائه می‌دهند و به ایجاد تاب‌آوری کمک می‌کنند. از طریق مداخلات محلی، کارآمد و سیستماتیک می‌توانند، شهرنشینی پایدار را افزایش دهند، اکوسیستم‌های تخریب شده را بازسازی کنند، از سازگاری و کاهش تغییرات آب و هوایی حمایت کرده و استراتژی‌هایی را برای بهبود مدیریت ریسک و تاب‌آوری توسعه دهند. این تعریف شامل مفهومی از تازگی آن بوده که فرصتی برای گفتگو و نوآوری منعطف و فراگیر می‌باشد. (Egusquiza et al., 2019, 1) از طرفی این توسعه را می‌توان با گسترش حوزه عدالت اکوسیستم شهری که نتیجه‌ای از عدالت زیست محیطی است، پیش برد. این حوزه تمرکز خود را گسترش بر اجزای بیوفیزیکی اکوسیستم شهری بنا نهاده است. نبود عدالت اکوسیستم شهری تأثیرات نامتناسبی بر خطرات تجمعی زیست محیطی، آسیب‌پذیری، نابرابری در اجرای مقررات و نابرابری در رده بندی اقتصادی - اجتماعی مردم هم‌چنین، چالش‌هایی در تحقیق سیاستگذارها که شامل ترکیب مفاهیم عدالت اجتماعی در الگوی قانون محیط زیست است را به دنبال دارد و در نهایت، به دنبال حل مشکل مشارکتی و ابزارها و تاکتیک‌های مبتنی بر جامعه برای رفع مشکلات بهداشتی، محیطی، اقتصادی و اجتماعی در هم تنیده با جمعیت‌های محروم و سنگین (Kellogg, 2018) را دنبال می‌کند. از طرفی بخش عمده‌ای از فرایند بازآفرینی سیاست‌های اجتماعی، فرهنگی و برنامه‌هایی برای بهبود فیزیکی محیط شهری می‌باشد، که فرصت‌های اقتصادی متعددی برای محلات فراهم می‌کند. لذا، تمرکز بر اشتراکات آنها سعی دارد با مداخلات دو رویکرد روند شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین را برنامه‌ریزی کند. بنابراین، با ایجاد چشم‌انداز بلند مدت، طراحی مردم-محور، حفاظت از میراث فرهنگی، بهینه‌سازی استفاده از زمین، زنده کردن فضاهای عمومی، تقویت همکاری، جوامع سالم و پایدار، توسعه اقتصادی و گسترش تنوع و زیبایی (Aboelnaga et al., 2019) در تلاش برای حل مسائل شهری و ارتقاء ابعاد آن می‌باشد. (roberts, p ; sykes, 2000) و از آنجایی که، بازآفرینی فرصتی پویا برای ترویج جوامع پایدار می‌باشد، لذا با افزایش ارزش اقتصادی، ارتقاء کارآفرینی و جذب سرمایه‌گذاری داخلی، مکان‌ها را بهبود بخشیده و آنها را برای سرمایه‌گذاران جذاب می‌کند تا مشاغل از این فرصت بهره‌برداری کنند. (Colantonio & Dixon, 2011; Couch & Dennemann, 2000; Magalha, 2015) نقش فرهنگ منطقه‌ای در پرورش نوآوری و کارآفرینی، که در طول زمان به توسعه بخش‌های صنعتی کمک می‌کند نیز حائز اهمیت است. (Mack & Mayer, 2016) و خدمات اکوسیستم فرهنگی که ادراک متفاوت از جمعیت محلی را در بر می‌گیرد، زمینه غنی برای توسعه استراتژی‌های پایدار مدیریت زمین فراهم می‌کند. این می‌تواند دستورالعمل‌های حفظ تنوع زیستی و حفظ میراث فرهنگی را تنظیم کند، در نتیجه باعث تقویت چند منظوره شود. (Plieninger et al., 2013) بنابراین در یک دیدگاه رابطه‌ای، خدمات اکوسیستم فرهنگی از طریق تعامل با طبیعت تشکیل و معنا می‌یابد. (Kaltenborn et al., 2017) همان‌گونه که، سرمایه طبیعی و سرمایه اجتماعی از طریق مفهوم خدمات اکوسیستم فرهنگی برای شکل دادن به رفاه

انسان با هم در تعامل هستند. (Roundy, 2017) حس مکان یک مفهوم به ویژه مهم است که در چارچوب خدمات اکوسیستم فرهنگی شناخته شده است و باعث ایجاد هویت، دلبستگی و احساس اجتماع می‌شود (knuuttila, 2018 Johannes Jussi). بنابراین اکوسیستم‌های طبیعی به عنوان یکی از عناصر اصلی مفهوم رفتاری مکان‌های کار آفرین شهری از مفاهیم، سرمایه‌های انسانی؛ سرمایه‌های اجتماعی؛ سرمایه‌های فرهنگی؛ سرمایه فکری؛ سرمایه علمی و فنی؛ سرمایه خلاقیت؛ سرمایه دموکراتیک؛ سرمایه محیطی؛ سرمایه رهبری؛ سرمایه مالی (Landry, 2014 Charles) معنا می‌یابد و رابطه مفومی آن با اکوسیستم نوآوری می‌باشد. بنابراین، جهت ارزیابی عناصر کالبدی، محدودیت‌ها، کاستی‌ها و توانایی‌های بالقوه کالبد شهر با تحولات سریع اقتصادی و اجتماعی (Carter et al., 2018) دو رویکرد مهم اکوسیستم طبیعی و نوآوری سعی در ایجاد مفهومی نوین در شکل‌گیری اکوسیستم کار آفرینی را دارد تا بتواند از این دیدگاه شکل‌گیری مکان‌های کار آفرین را از منظر بازآفرینی مفهوم سازی کند. در حالی که با توسعه سریع جهانی شدن اقتصادی روبرو هستیم و در عین حال استدلال می‌شود که جهانی شدن و بومی‌سازی فرآیندهای مکمل یکدیگر هستند، درک عواملی که فرآیند نوآوری را شکل می‌دهند و همچنین تعامل بین نوآوری و جغرافیا معنا بخشیده اند با اهمیت است. (Markatou & Alexandrou, 2015) از آنجایی که، نوآوری و کارآفرینی دو عامل حیاتی برای شکوفایی اقتصاد هستند. نوآوری یک عامل کلیدی رقابت و رشد که تولید، انتشار و استفاده از دانش جدید را میسر می‌کند و هم و از نظر اقتصادی مفید است، در حالی که کارآفرینی فرایند راه‌اندازی کسب و کار، ایجاد رشد و پویایی کارآفرینی، کلید تجدید و رشد اقتصادی است. (Lewrick et al., 2011) از طرفی، کار آفرینی ارتباط تنگاتنگ با فضاهای نوآوری و هوشمندی شهر دارد. بنابراین، می‌توان اذعان داشت که، اکوسیستم نوآوری انگاره ای است که از پراکنش شهرهای هوشمند نوید داده شده است. (VasconcelosGomes et al., 2016) در این ارتباط، نوآوری اجتماعی یک راه حل ساختاری جدید برای یک معضل اجتماعی است راه حلی که ایجاد تغییر اجتماعی به معنای بهبود وضعیت موجود و افزایش کیفیت زندگی در سطح کلان مطرح می‌شود و "پاسخی جدید" به اوضاع اجتماعی نامناسب تلقی می‌شود. و در کل ابزاری برای مبارزه با شهرنشینی، آلودگی، جرم و فساد، نابرابری اقتصادی و خشونت است. نتایج نوآوری اجتماعی از طریق بازآفرینی شهری پس از اجرای برنامه آزمایشی شکل گرفته و کیفیت مسکن را افزایش می‌دهد، تعداد افراد در معرض فقر را کاهش می‌دهد، با حل مشکلات شهری منطقه به افزایش انسجام اجتماعی کمک می‌کند. (ANECHITEI, 2018) همچنین، نقش دانش به عنوان پیشینه اصلی و پیامد توسعه مشارکتی در نوآوری، حائز اهمیت است. در واقع سیاستی است که، در تعاملات اجتماعی و اقدامات محلی امکان نوآوری مشترک را در زمینه اکوسیستم نوآوری فراهم می‌کند. از طرفی دیگر، فضاها و مراکز نوآوری زمینه‌های محلی را برای افراد فراهم می‌کند تا در مناطق شهری و منطقه ای گرد هم آیند و در تلاشها و ایده‌های خلاقانه همکاری کنند. لذا نوآوری به طیف وسیعی از دانش پراکنده و توزیع شده در درون و در زمینه‌های مختلف اجتماعی و تجاری متکی است. مکانیسم‌های فرهنگی دانش و فرآیندهای یادگیری در پایه اصلی تولید اکوسیستم نوآوری می‌باشند. (Spena et al., 2016) بنابراین، جهت ارتباط مفهومی با اکوسیستم طبیعی در شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین شهری اکوسیستم نوآوری با کمک چهار رویکرد مطرح می‌گردد. اول، سیستم‌های نوآوری ملی که شبکه ای از موسسات دولتی و خصوصی است که به عنوان تلاش مشترک برای توسعه فناوری‌های جدید عمل و نوآوری‌های مختلفی ایجاد می‌کنند. دوم، سیستم نوآوری منطقه ای که از سیستم نوآوری ملی گرفته شده، ویژگی‌های آنها مشابه است و بیشتر بر نوآوری خاصی از محصولات متمرکز و مکانی تخصصی برای بازیگران مختلف ایجاد می‌کند تا دانش و حمایت خود را در منطقه با یکدیگر به اشتراک بگذارند. سوم، سیستم نوآوری بخشی، شبیه سیستم نوآوری منطقه ای بوده، این رویکرد بیشتر بر بخش یا صنعت خاصی متمرکز می‌کند و معمولاً بازیگران ناهمگونی در درون خود دارد. فرایند پویایی در توسعه فناوری بوده و ایده آن مبتنی بر تغییر پویا است. و در نهایت، فن آوری یک سیستم نوآوری تکنولوژیکی است که در آن بازیگران و روابط آنها نوآوری را به عنوان تمرکز خود ایجاد می‌کنند. محدوده فضایی و زمینه ای خاصی ندارند. بازیگران

می‌توانند از هرجایی بیایند و به سیستم پیوندند تا نوآوری در یک فناوری خاص را دنبال کنند، این رویکرد نسبت به سایر رویکردها پویاتر است. (Putra & van der Knaap, 2018) پیرو این ویژگی‌ها اکوسیستم کارآفرینی با ترکیب دو رویکرد اکوسیستم طبیعی و نوآوری و می‌تواند با کمک سه محیط فراگیر مؤثر عملکردی، نهادی و سیستمی (Spena et al., 2016) در مکان‌های هدف از منظر بازآفرینی به مفاهیمی بر شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین شهری دست یابد.

روش پژوهش

متا سنتز فرآیند تحقیق علمی با هدف ایجاد تفسیری یکپارچه و جدید، بررسی سیستماتیک و ادغام یافته‌ها با موضوع مرتبط در گزارش‌های مطالعات کیفی می‌باشد. نتایج مطالعات منتهی به تولید مفاهیم، الگوها و نتایج شفاف در توصیف حالت‌های موجود دانش و ظهور مدل‌های عملیاتی و نظریه‌های جدید است. (Chrastina, 2018; sandelowski, M., Barroso, J, 2007; ارائه شده در یافته‌های کیفی تحقیقات قبلی می‌پردازد. (Hakala et al., 2020) و درک جدیدی از تعامل دو رویکرد اکوسیستم طبیعی و نوآوری در تولید مفهوم جدیدی از اکوسیستم کارآفرین شهری به منظور شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین از منظر باز آفرینی را مطرح کرده، و عناصر و چارچوب مفهومی آن ارائه می‌دهد ابتدا، یک جستجوی سیستماتیک از مقالات را با تمرکز بر تحقیقات پیشرو از ادبیات دو رویکرد و اکوسیستم کارآفرین شهری انجام دادیم که چند بینش اصلی امکان‌پذیر شد: تعاملات دانش شهری با پشتیبانی فرهنگ، داده‌های خروجی دانشگاه‌ها، اشتراک دانش شهروندان، طراحی مناسب شهر، شبکه‌های فناوری اطلاعات، زیرساخت‌ها و نوآوری‌ها. (Andonova et al., 2019; Fayolle & Matlay, 2010; Goldberg et al., 2006; Muñoz-Erickson et al., 2017; Sarma & Sunny, 2017; Shwetzter et al., 2019; Sussan & Acs, 2017) کارآفرینی، فضاهای جذاب، محیط حمایتی (Gianoli & Palazzolo Henkes, 2020; Magalha, 2015;) توسعه سیاست‌ها، افزایش مشارکت، ارتقا فعالیت‌های کارآفرینی (2019; Spigel, 2017) نقش فرهنگ منطقه و عوامل اجتماعی مؤثر در تعیین موقعیت مکانی کارآفرینی. (Mack & Mayer, 2016; McKeever et al., 2015) ایجاد شبکه‌های یکپارچه، خوشه‌ها، سیستم‌ها نوآوری (Colombelli et al., 2019; Shwetzter et al., 2019) حمایت‌های نهادی و زیرساختی (Aboelnaga et al., 2019; Isenberg, 2011) سپس، با مرور ادبیات بصورت سیستماتیک جنبه‌های پیشینیان و تکامل اکوسیستم کارآفرینی، زیربنای نظری و ارتباط آن با بازآفرینی شهری تا حدودی آشکار شد. استراتژی جستجو شامل عبارت جستجوی اصلی «اکوسیستم‌های کارآفرینی» و «بازآفرینی شهری» در پیوند با موضوعات جستجویی که از اولین مرور ادبیات پدیدار شده‌اند. این مطالعه با ۴ مرحله از روش متا سنتز به تحلیل داده‌ها پرداخته. با تنظیم سوالات پژوهش تطبیق مطالعات کیفیت سنجی در منابع با کمک پایگاه‌های اطلاعاتی داده‌ها با محوریت گوگل انجام شد، در ادامه واژگان بصورت کلی و سپس جزئی جستجو گردید به دنبال آن ارزیابی منابع علمی با توجه به بازه زمانی ۲۰۱۰-۲۰۲۱، اعتبار علمی، حذف مطالعات غیر مرتبط و ارتباط با موضوع هدف انجام و استخراج و ارزیابی اطلاعات بر اساس مطالعات منتخب در چندین مرحله بازبینی گردید.

در نهایت از ۱۸۲ مطالعه از منابع علمی ۳۰ مطالعه جدول ۱ در راستای موضوع و هدف پژوهش به عنوان ابزار مطالعه پذیرش شد، سپس کد گذاری باز از منابع تایید شده بر اساس واحدهای معنایی با تمرکز بر چکیده‌ها، بحث‌ها و نتایج تا اشباع معنایی انجام گردید.

جدول ۱ - مروری بر مطالعات بررسی شده در بخش کیفی (مقالات - پایان نامه‌ها)

ردیف	موضوع	نویسندگان	محل انتشار	سال انتشار	نوع گزارش
۱	اکوسیستم‌های کارآفرینی فن آوری و صنایع تجاری در منطقه غربی رومانی	(Roja, 2015)	DE GRUYTER OPEN	۲۰۱۵	مقاله
۲	نگاهی جنسیتی به اکوسیستم‌های کارآفرینی	(Brush et al., 2019)	Small Business Economics	۲۰۱۹	مقاله
۳	ایجاد شهرهای بهتر: چگونه تنوع زیستی و عملکرد اکوسیستم باعث بهبود رفاه ساکنان شهری می‌شود	(Taylor & Hochuli, 2015)	Urban Ecosystems	۲۰۱۵	مقاله
۴	شیوه‌های دانش برای یک اکوسیستم نوآوری نوظهور	(Spena et al., 2016)	International Journal of Innovation and Technology Management	۲۰۱۶	مقاله
۵	سلسله رویکردهای اکوسیستم کار آفرینی	(Acs et al., 2017)	Small Business Economics	۲۰۱۷	مقاله
۶	سیستم نوآوری شهری: عوامل اصلی و فاکتورهای مهم موفقیت	(Markatou & Alexandrou, 2015)	Procedia social and behavioral sciences	۲۰۱۵	مقاله
۷	نوآوری اجتماعی از طریق بازآفرینی شهری - یک مدل محلی	(ANECHITEI, 2018)	International Comparative Management	۲۰۱۸	مقاله
۸	توسعه کارآفرینی جامعه: مقدمه	(Fortunato & Alter, 2015)	Community Development	۲۰۱۵	مقاله
۹	نگاهی به درون بیت‌های سریع: بررسی انتقادی و مفهوم سازی اکوسیستم‌های کارآفرینی	(Brown & Mason, 2017)	Small Business Economics	۲۰۱۷	مقاله
۱۰	کارآفرینی اجتماعی و اکوسیستم‌های کارآفرینی: پدیده‌های مکمل یا جدا از هم؟	(Roundy, 2017)	International Journal of Social Economics	۲۰۱۷	مقاله
۱۱	خدمات اکوسیستم و ارزشهای فرهنگی به عنوان واحدهای سازنده "زندگی خوب". یک مطالعه موردی در جامعه Røst، جزایر Lofoten، نروژ	(Kaltenborn et al., 2017)	Ecological Economics	۲۰۱۷	مقاله
۱۲	چگونه شهرها فکر می‌کنند: تولید مشترک دانش برای پایداری و تاب آوری شهری	(Muñoz-Erickson et al., 2017)	Forests	۲۰۱۷	مقاله
۱۳	بررسی پتانسیل خدمات اکوسیستم فرهنگی در ارزیابی تأثیرات اجتماعی پروژه‌های استخراج فنلاند	(knuuttila Johannes Jussi, 2018)	Department of Physical Geography	۲۰۱۸	پایان نامه
۱۴	افزایش انعطاف پذیری و ظرفیت انطباقی شهرها از طریق شهرسازی کارآفرینانه	(Dobson & Jorgensen, 2015)	Int. J. Globalisation and Small Business,	۲۰۱۴	مقاله
۱۵	مدیریت استفاده از زمین در مقابل محور توسعه شهری به عنوان یکی از اصول احیای شهری	(Aboelnaga et al., 2019)	ENGINEERING FOR RURAL DEVELOPMENT	۲۰۱۹	مقاله
۱۶	اداره دولتی شهرداری: بازبینی مجدد جغرافیای شهر کارآفرین	(Lauermann, 2018)	Progress in Human Geography	۲۰۱۸	مقاله

		SAGE			
مقاله	۲۰۱۳	LAND USE POLICY ELSEVIER	(Plieninger et.al 2013)	ارزیابی، نقشه برداری و کمی سازی خدمات اکوسیستم فرهنگی در سطح جامعه	۱۷
مقاله	۲۰۱۸	Smart cities	(Allam & Newman, 2018)	ایجاد انگیزه بازآفرینی شهری هوشمند از نظر اقتصادی. مطالعه موردی بندر لوئیس، مورس	۱۸
مقاله	۲۰۱۶	Urban Studies	(Mack & Mayer, 2016)	پویایی تکاملی اکوسیستم‌های کارآفرینی	۱۹
مقاله	۲۰۱۶	California Management Review SAGE	(Muñoz & Cohen, 2016)	ساخت شهر کار آفرین	۲۰
پایان نامه	۲۰۱۶	KTH Industrial Engineering and Management	(owoade, 2016)	توسعه اکوسیستم کارآفرینی: یادگیری از موفقیت‌ها	۲۱
مقاله	۲۰۱۱	Annals of The Regional Science	(Sahin et al., 2011)	تأثیر شرایط شهری بر عملکرد شرکت‌های کارآفرین مهاجر: یک مطالعه مقایسه‌ای هلند و ایالات متحده	۲۲
مقاله	۲۰۱۷	Business Horizons	(Sarma & Sunny, 2017)	اکوسیستم‌های کارآفرینی مدنی: ظهور شهر هوشمند در شهر کانزاس	۲۳
مقاله	۲۰۱۸	Business Horizons	(Carè et al., 2018)	سرمایه‌گذاری گسترده برای توسعه شهرهای هوشمند	۲۴
مقاله	۲۰۲۰	Urban and Transit Planning	(Morisson, 2020)	چارچوبی برای تعریف مناطق نوآوری: مطالعه موردی از @ 22 بارسلونا	۲۵
مقاله	۲۰۲۰	Urban Science	(Gianoli & Palazzolo Henkes, 2020)	تحول و حاکمیت انطباقی در نوآوری منطقه بارسلونا @ ۲۲	۲۶
مقاله	۲۰۱۸	Siustainability	(Dogruyol et al., 2018)	چشم‌برنامه‌ریزی پایدار: چارچوب مفهومی برنامه‌ریزی بازآفرینی شهری با رهبری میراث	۲۷
مقاله	۲۰۱۸	Sustainability (Switzerland)	(De Medici et al., 2018)	اقتصاد دایره‌ای و نقش دانشگاه‌ها در بازآفرینی شهری: مورد اورتیگیا، سیراکوز	۲۸
مقاله	۱۳۹۷	فصلنامه علمی -پژوهشی مطالعات شهری	Pejohan &) Pourmoghdam,2017 (	برنامه‌ریزی راهبردی گردشگری شهری با رویکرد بازآفرینی فرهنگ مینا در بافت‌های تاریخی مطالعه موردی: بافت قدیم شهر رشت	۲۹
مقاله	۱۳۹۵	فصلنامه علمی -پژوهشی اقتصاد و مدیریت شهری	Rafian&) (Mohammadi,1395	ارائه چارچوب مفهومی تعامل باز آفرینی شهری و شهر کار آفرین در دستیابی به بازاریابی مکان	۳۰

ماخذ: یافته‌های نگارندگان ۱۴۰۰

۷۳ کد شناسایی و در قالب مقوله‌های اصلی و فرعی دسته‌بندی گردید در ادامه بعد شناسایی مفاهیم کلیدی به کشف تشابهات و تمایزات مفاهیم پرداخته و قرابت معنایی آنها تجزیه و تحلیل شد و زیر مجموعه‌های مرتبط با مفاهیم مشابه و مشترک شناسایی و با استفاده از روش کدگذاری محوری، مفاهیم جزئی تراز نظر همپوشانی و معنایی با یکدیگر مقایسه و مقوله‌های اصلی مشخص و در نهایت سنتز یافته‌های تحقیق و چارچوبی یکپارچه از مفاهیم، شاخص‌ها و مؤلفه‌های پژوهش استخراج گردید.

یافته‌ها

استدلال یافته‌های پژوهش « همکنشی اکوسیستم نوآوری و اکوسیستم طبیعی بر چگونگی شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین از دیدگاه بازآفرینی شهری » برگرفته از ۴ مولفه و ۲۰ شاخص به شرح زیر می‌باشد:

جدول ۲ - شاخص‌ها و مؤلفه‌های تایید شده پژوهش

مؤلفه‌ها	شاخص‌ها
کیفیت زندگی	۱- ایجاد احساس تعلق به محیط و مکان زندگی افراد جامعه ۲- اعتماد مردم به دولت برای برخورداری از رفاه و امکانات بالای زندگی ۳- سلامت رفتاری افراد در زندگی شخصی و شغلی ۴- شناسایی افرادی با دانش و توانایی بالا در محله برای کمک به بهبود کیفیت زندگی ۵- محافظت و نگهداری از آثار ارزشمند و میراث فرهنگی در محل زندگی مردم ۶- آزادی مردم در بیان مشکلات
مدیریت جامعه هوشمند	۷- تاثیر نهادهای مردمی در تولید مشاغل مجازی و اینترنتی ۸- مشارکت مردم در ایجاد شبکه‌های تجاری مجازی و فن آوری اطلاعات در محلات ۹- توانایی مردم در زمینه فن آوری و مشاغل نوین کامپیوتری ۱۰- نقش شبکه‌های اجتماعی در تغییر سبک زندگی مردم
دانش و آموزش محور	۱۱- ارتقاء دانش افراد جامعه ۱۲- انجام فعالیتهای مهارتی محور برای افراد آسیب پذیر ۱۳- تدارک برنامه‌های آموزشی برای اجتماعات ۱۴- ارائه خدمات شهروندی جدید جهت بالا بردن آگاهی مردم ۱۵- آموزشهای علمی(توسعه پایدار - زیست محیطی- کامپیوتری ...) برای توانمندی جوانان و دانش آموزان
همکنش اجتماعی - فرهنگی	۱۶- مشارکت مردمی در تحقق حقوق شهروندی ۱۷- بالا بردن امکانات فرهنگی محله با کمک مردم و دولت ۱۸- مشارکت مردم در حفاظت از محیط زیست ۱۹- مشارکت و تصمیم‌گیری مردم در جهت توسعه‌های محلی ۲۰- دولتهای محلی (شهرداریها، شورایاریها...) و ایجاد مکان‌های مشورتی در حل مسائل و مشکلات زیربنایی محلات

ماخذ: یافته‌های نگارندگان ۱۴۰۰

کیفیت زندگی: نیرویی که پیشرفت مادی و غیر مادی را سبب می‌شود، تعاملات انسانی بر اساس ارتقاء ارزش زندگی می‌باشد. لذا این مؤلفه با معرفی شاخص‌های برآورد شده به مفاهیم این مطلوبیت می‌پردازد. "**ایجاد احساس تعلق به محیط و مکان زندگی افراد جامعه**" هویت، احساس مکان و اجتماع عناصر اصلی مؤلفه‌های رابطه ای و ذهنی بهزیستی اجتماعی هستند. (Kaltenborn et al., 2017) با توجه به اینکه، سرمایه‌گذاری محرکی در بهبود محیطی جذاب با کیفیت بالای زندگی (Dobson & Jorgensen, 2015) و کارآفرینی با ایجاد دلبستگی برای جامعه محلی، لذا اساس عمیقی در فرهنگ محلی دارد. (Fortunato & Alter, 2015) بنابراین، مردم محلی باید بطور کامل از شروع کار در توسعه دیدگاه و در پیاده سازی نقشه‌های کار و تجارت سود آوری درگیر باشند. (Carter et al., 2018) "**اعتماد مردم به دولت برای برخورداری از رفاه و امکانات بالای زندگی**" یک دولت حمایتی می‌تواند زندگی ساکنان فقیر را با درآمدزایی و خود اقتصادی تغییر دهد (Fortunato & Alter, 2015) در این بین، ارائه ابزار و مکانیزم‌های مالی و پولی موجود در شهر بصورت وام‌های خود اشتغال، برقراری معافیت‌های مالی و بیمه ای، مورد نظر فعالان کسب و کارهای حوزه شهری می‌باشند. (babaee haze jan et al., 2016) و با کمک مدل کسب و کار هوشمند که در آن فعالیت توأمان شهروندان و بخش دولتی، عمومی و خصوصی با حفظ منافع هر یک در یک شبکه ارزش، توسعه پایدار و ارتقای کیفیت زندگی آن شهر را میسر می‌کند (Farjod et.al., 2020). "**سلامت رفتاری افراد در زندگی شخصی و شغلی**" برای سلامت ساکنین به یکپارچگی اکولوژیکی عملکردی نیاز بوده و تاثیر فضای سبز و حفاظت از آب و هوا در محیط‌های شهری نقطه عطف پیوندها و سلامت جسمی و روانی ساکنین می‌باشد. (Taylor & Hochuli, 2015) گونه ای دیگر زنان کارآفرین هستند که می‌توانند بر نشاط اکوسیستم‌های کارآفرینی منطقه ای و ملی تاثیر بگذارند (Brush et al., 2019) "**شناسایی افرادی با دانش و توانایی بالا در محله برای کمک به بهبود کیفیت زندگی**" کارآفرینان قدرت ایجاد تنوع در صنایع قدیمی را دارند و بنابراین

می‌توانند پایگاه اقتصادی محلی را متنوع کنند هم‌چنین کارآفرینی می‌تواند شهروندان محلی به ویژه گروه‌های حاشیه‌ای را با کنترل بیشتر بر آینده مالی خود، توانمند سازد. (Fortunato & Alter, 2015) مهاجرت افراد با استعداد و خلاق به منطقه (owoade, 2016) به عنوان منبعی از فرصت‌های جدید اقتصادی - اجتماعی برای شهر دیده می‌شوند. (Sahin et al., 2011) "**محافظت و نگهداری از منابع ارزشمند و میراث فرهنگی در محل زندگی مردم**" ارزش آفرینی و نگهداری از کل محیط شهری به طور فزاینده ای یک مسئولیت مشترک است (Dobson & Jorgensen, 2015) هم‌چنین، حفاظت و صیانت از دارایی‌های منابع طبیعی بسیار ارزشمند با تدابیر مدیریت پایدار اراضی و رشد هوشمند در شهرسازی جدید و رویکردهای منطقه ای با هدف حفاظت از محیط‌های طبیعی و زمین‌های کشاورزی خارج از مناطق توسعه یافته. (Aboelnaga et al., 2019) "**آزادی مردم در بیان مشکلات**" آزادی عمل کارآفرینان دولتی و ساکنان انسانی برای ارائه چشم‌اندازهای توسعه شهری (Lauermann, 2018) در محله و شهرها محرکی با تأثیری عمیق بر کیفیت زندگی در شهرها می‌باشد.

جدول ۳ - شاخص‌ها، مفاهیم و منابع مولفه کیفیت زندگی

منابع	مفاهیم	شاخص
ANECHITEI,) Kaltenborn et al.,) (2018 (Carter et al., 2018) (2017)	الگوهای جدید توسعه، تمرکز بر اجتماعی، احساس تعلق، ارزش‌های محلی، هویت فرهنگی محله، اعتماد به نفس، بهبود محیطی، دلبستگی اجتماع محلی، بهزیستی اجتماعی	ایجاد احساس تعلق به محیط و مکان زندگی افراد جامعه
(Fortunato & Alter, 2015)	حمایت از جامعه، ظهور دانش، کارآفرینان شهری فعال، ابزار و مکانیزم‌های مالی، وام‌های خود اشتغال، معافی مالی و بیمه ای	اعتماد مردم به دولت برای برخورداری از رفاه و امکانات بالای زندگی
Taylor & Hochuli,) (Brush et al., 2019) (2015)	عملکرد اکوسیستم، فضای سبز و حفاظت آب و هوایی، سلامت جسمی و روانی، تأثیر زنان بر نشاط اکوسیستم کارآفرینی	سلامت رفتاری افراد در زندگی شخصی و شغلی
Sahin et al.,) (owoade, 2016) (2011)	تنوع کارآفرینی در صنایع، ایجاد پایگاه اقتصاد محلی، کنترل آینده مالی، مهاجرت افراد خلاق، مهاجران منبع فرصت	شناسایی افرادی با دانش و توانایی بالا در محله برای کمک به بهبود کیفیت زندگی
Dobson & Jorgensen,) Aboelnaga et al.,) (2015 (2019)	حفاظت برنامه‌ریزی رفاه، نگهداری تنوع زیستی، یکپارچگی فضاهای طبیعی، صیانت منابع طبیعی، رشد هوشمند	محافظت و نگهداری از آثار ارزشمند و میراث فرهنگی در محل زندگی مردم
(Lauermann, 2018) (Muñoz & Cohen, 2016)	آزادی عمل، چشم‌انداز توسعه، کارآفرینان محرک کیفیت	آزادی مردم در بیان مشکلات

مأخذ: یافته‌های نگارندگان ۱۴۰۰

مدیریت جامعه هوشمند: تکنولوژی و فن آوری هوشمند، جهان شمولی ارتباطات و توسعه‌های مکانی - فضایی را سرعت بخشیده و دانش آن در اولویت تصمیم گیرهای سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی اهمیتی بین المللی دارد. "**تأثیر نهادهای مردمی در تولید مشاغل مجازی و اینترنتی**" ایجاد بستر باز ظهور اکوسیستم نوآوری انگیزه‌ای در ایجاد شبکه‌های کارآفرینی محلی و حمایت از فعالیت‌های نوآوری است. (Mack & Mayer, 2016; Spena et al., 2016) اکوسیستم کارآفرینی در فناوری دیجیتال و بهبود عملکرد اقتصادی نقش حیاتی اعمال می‌کند. (Acs et al., 2017) "**مشارکت مردم در ایجاد شبکه‌های تجاری مجازی و فن آوری اطلاعات در محلات**" فضاهای هوشمند رشد اقتصادی و توسعه اجتماعی را در پی دارند و با گفتگوهای مشترک و فناوری نوآورانه تسهیل می‌شوند. مشارکت نهادهای محلی و نظریه پردازان نشان می‌دهد کارآفرینان بهترین تجربه را در زیرساخت‌های فن آوری شهر دارند. (Sarma & Sunny, 2017) و فن آوری‌های دیجیتال توسط کاربران ساخته، جمع‌آوری و

سازماندهی می‌شود. و از نیازهای اطلاعاتی جامعه پشتیبانی می‌کنند. (Gianoli & Palazzolo Henkes, 2020) **"توانایی مردم در زمینه فن آوری و مشاغل نوین کامپیوتری"** توانایی مردم در علوم و فناوری اطلاعات "جهت اصلی" جامعه ی هوشمند است، و شهروندان را با کنترل بر آینده مالی خود، توانمند می‌سازد. (Fortunato & Alter, 2015) کارآفرینی مدنی هوشمند با استفاده از IT به نوآوری اجتماعی کمک کرده و امکان ایجاد اشکال ابتکاری کارآفرینی مدنی را فراهم می‌کند. چنین اشکالی از نوآوری ارزشی ایجاد کرده که محدود به ارزش اقتصادی نیست، بلکه تأثیر اجتماعی را بهبود می‌بخشد. (Carè et al., 2018) **"نقش شبکه‌های اجتماعی در تغییر سبک زندگی مردم"** کیفیت‌های نوین سبک زندگی با همکاری مردم برای نوآوری سبب انتقال ارزش یکپارچه به ذینفعان می‌گردد. بنابراین محوری ارتباطات، شبکه‌های اینترنتی و فن آوری‌های مدرن، اشاره به فرهنگ سازی، نوآوری، فرصت‌های اقتصادی در سطح تکنولوژی‌های روز جهانی دارد. (Spena et al., 2016; Tabibian et al., 2020)

جدول ۴ - شاخص‌ها، مفاهیم و منابع مولفه مدیریت جامعه هوشمند

منابع	مفاهیم	شاخص
(Mack & Mayer, 2016) (Acs et al., 2017) (Aboelnaga et al., 2019)	فعالیت‌های نوآور، تقویت مهارت‌های ارتباطی، استراتژی پیشرفت فنی، فناوری دیجیتال، مداخلات شهروندان و کارآفرینان، توانایی مقامات محلی	تأثیر نهادهای مردمی در تولید مشاغل مجازی و اینترنتی
(Sarma & Sunny, 2017) Muñoz-Erickson et al.,) (Carè et al., 2018) (2017)	، زیرساخت‌های فن آوری "شهر هوشمند"، کتابخانه‌ها و مراکز دیجیتال فرهنگی، تکنولوژیکی شهرهای هوشمند، تعاملات دولت‌های محلی و ابتکارات کارآفرینی مدنی	مشارکت مردم در ایجاد شبکه‌های تجاری مجازی و فن آوری اطلاعات در محلات
(Fortunato & Alter, 2015) Mack &)(Sahin et al., 2011) (Mayer, 2016)	توانایی عملکردی جامعه، ظرفیتهای تعاملی و توانمندسازی، سازمانهای ارتباط دهنده دانش، کارآفرینی مدنی هوشمند	توانایی مردم در زمینه فن آوری و مشاغل نوین کامپیوتری
Gianoli) (Spena et al., 2016) (& Palazzolo Henkes, 2020)	سبک زندگی، انتقال ارزش یکپارچه، ارتباطات از راه دور، دسترسی آزاد به اطلاعات	نقش شبکه‌های اجتماعی در تغییر سبک زندگی مردم

مأخذ: یافته‌های نگارندگان ۱۴۰۰

دانش و آموزش محوری: این مؤلفه با بهره‌گیری از استعدادها و شناسایی توانایی افراد جامعه می‌تواند در بسیج ایده‌ها، حمایت و جلب استعداد داخلی و خارجی منابع و سازمان‌ها مؤثر است. **"ارتقاء دانش افراد جامعه"** آموزش هنجارهای اجتماعی مؤثر و زیرساخت‌های توانمندسازی دانش محیطی را پایه‌ریزی می‌کند. (Muñoz-Erickson et al., 2017) ایجاد، یکپارچگی و گسترش دانش، فرصت‌های نوآوری را توسعه و ورود اجتماعی جوانان، افزایش عملکرد مدرسه، کاهش ترک تحصیل (Spena et al., 2015; Fortunato & Alter, 2015; ANECHITEI, 2018) را قوی می‌کند. **"انجام فعالیت‌های مهارتی محور برای افراد آسیب‌پذیر"** سیستم مدیریت دانش چارچوب توانمندسازی، کاهش تعارض و افزایش سطح دانش در جامعه می‌باشد، و اجماع تصمیم‌گیری را پایدارتر می‌کند. (Dogruyol et al., 2018) که به همراه یک مدل تجاری موفق سرمایه‌گذاری، مشارکت، مهارت (Muñoz & Cohen, 2016) فعالان اقتصادی - اجتماعی و توانایی جامعه شهروندی را ارتقاء می‌دهد (Gianoli & Palazzolo Henkes, 2020). **"تدارک برنامه‌های آموزشی برای اجتماعات"** آموزش جوامع تأثیر مهمی بر رفتارهای اجتماعی و ارتقاء فکری جامعه دارد. (Taylor & Hochuli, 2015) و فرصتی برای تمرکز بر مکانیسم‌های یادگیری است. (Spena et al., 2016) همچنین، مکانیزم‌های آموزش، خدمات شهروندی، کارآفرینی و فرصت‌های یادگیری بر عملکرد و اثربخشی فعالیت‌های کارآفرینان اجتماعی (McKeever et al., 2015; Roundy, 2017) مؤثر است. دانشگاه‌ها به عنوان موتور محرک رشد (De Medici et al., 2018) و نهادی دولتی با امکانات لازم

(Markatou & Alexandrou, 2015) فرصت‌ها را، فراهم می‌کنند "ارائه خدمات شهروندی جدید جهت بالا بردن آگاهی مردم". مدیریت تولید و تلفیق دانش، نیاز به یک نهاد تصمیم‌گیری دارد بنابراین، مدیریت سیستم‌های پیچیده و رفتار بازیگران مشارکت شهروندان و دولت مهم است. (Dobson & Jorgensen, 2015; Spena et al., 2016) "آموزش‌های علمی (توسعه پایدار - زیست محیطی - کامپیوتری ...) برای توانمندی جوانان و دانش‌آموزان" تولید سیستم‌های دانش جهت توانمندی جوانان جوامع محلی، تحقق عملکرد آموزش و تعامل با چشم‌اندازها، ارزش‌ها، روابط اجتماعی و پویایی قدرت در واقع تلاشی برای درک چگونگی تفکر شهرها و کمکی به سازگاری پتانسیل در شهرها است. (Muñoz-Erickson et al., 2017)

جدول ۵ - شاخص‌ها، مفاهیم و منابع مولفه دانش و آموزش محوری

منابع	مفاهیم	شاخص
(Fortunato & Alter, 2015) Spena (Taylor & Hochuli, 2015) (ANECHITEI, 2018) (et al., 2016)	آموزش توسعه اقتصادی، سیاست‌گذاری اجتماعی، ارتقاء دانش، توانمندسازی محیط، یادگیری مبتنی بر عمل، بهبود عملکرد جوانان	ارتقاء دانش افراد جامعه
Gianoli (Muñoz & Cohen, 2016) (& Palazzolo Henkes, 2020 (Dogruyol et al., 2018)	همکاری در سرمایه‌گذاری، مهارت‌های ارتباطی، تحول فیزیکی پویا، دانش محلی	انجام فعالیتهای مهارتی محور برای افراد آسیب پذیر
(Spena et al., 2016) Roundy, (Mack & Mayer, 2016) (De Medici et al., 2018) (2017 (Markatou & Alexandrou, 2015)	آموزش‌های کلیدی، تمرکز بر مکانیسم‌های یادگیری، تولید مشترک دانش، مشوق برنامه‌های آموزش شغلی، آموزش زیرساخت‌های پشتیبانی، دانشگاه‌های معتبر	تدارک برنامه‌های آموزشی برای اجتماعات
(Dobson & Jorgensen, 2015)	مدیریت و هماهنگی جمع‌آوری، تلفیق و تولید دانش	ارائه خدمات شهروندی جدید جهت بالا بردن آگاهی مردم
(Muñoz-Erickson et al., 2017)	تحلیل سیستم‌های دانش	آموزش‌های علمی (توسعه پایدار - زیست محیطی - کامپیوتری ...) برای توانمندی جوانان

مأخذ: یافته‌های نگارندگان ۱۴۰۰

همکنش اجتماعی - فرهنگی: این مولفه از زوایای مختلف و غیر مستقیم بر شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین تاثیر گذار، و عمده حساسیت آن روابط فرهنگی و اجتماعی بوده. "مشارکت مردمی در تحقق حقوق شهروندی" استفاده از ظرفیتهای تعاملی با همکاری میان کنشگران (Dobson & Jorgensen, 2015) کاهش فقر، همراه با افزایش انسجام اجتماعی، بهبود محیط زندگی و رشد اقتصادی محله مؤثر در مشارکت. (Fortunato & Alter, 2015; Taylor & Hochuli, 2015) "بالا بردن امکانات فرهنگی محله" کارآفرینی نو آورانه نقش عمیقی در فرهنگ محلی و انسجام جوامع محلی (Roundy, 2017) دارد. صنایع خلاق و مکان‌های فرهنگی - هنری (Moradi et al., 2019)، بهبود همگرایی اجتماعی، حفظ سنت جوامع بافت قدیم (Kaltenborn et al., 2017)، محرک‌های مؤثر در ایجاد مراکز چند فرهنگی و ابزاری برای ترویج ارزش‌ها و هویت محلی (ANECHITEI, 2018) می‌باشند. "مشارکت مردم در حفاظت از محیط زیست" شخصیت یک محله به پیوند و عملکرد مشارکتی خدمات اکوسیستم را برآورد می‌کند. برنامه‌ریزی شهری را از مدل‌های قبلی حاکمیت به سمت سطوحی از مشارکت سوق می‌دهد. و مزایای فرهنگی محیط زیست برای رفاه را برجسته می‌کند. (Dobson & Jorgensen, 2015; knuuttila, 2018) "مشارکت و تصمیم‌گیری مردم در جهت توسعه‌های محلی" مداخلات غیررسمی جوامع، بخش‌های دولتی، متخصصان، دانش تخصصی و مهارت‌های مشارکتی را برای محیط شهری مقاوم ارائه می‌دهد. لذا، نگهداری یک مسئولیت مشترک است و تعامل بین مشاغل و جامعه را ارزیابی می‌کند. (Sader et

(al., 2019) "حل مسائل و مشکلات زیربنایی محلات و ایجاد مکان‌های مشورتی توسط دولتهای محلی" نقش دولت در احیاء محیط و حمایت از بخش خصوصی (owoade, 2016)، یکپارچگی مدیریت سازمان‌ها (Tavakoli et al., 2019) بر اساس شاخص علمی، شورایی و حاکمیت انطباقی هم‌چارچوبی تحلیلی در تفسیر فرایندهای بازآفرینی، و هم‌چارچوبی هنجاری، که تصمیم‌گیرندگان محلی را در مدیریت پروژه‌ها راهنمایی می‌کند. (Gianoli & Palazzolo Henkes, 2020)

جدول ۶ - شاخص‌ها، مفاهیم و منابع مولفه همکنش اجتماعی - فرهنگی

منابع	مفاهیم	شاخص
(Aboelnaga et al., 2019) (Taylor & Hochuli, 2015) Fortunato & Alter,) (Roundy, 2017)(2015)	تشریک مساعی، مدیریت پایداری زمین، کاهش فقر و محرومیت، افزایش انسجام اجتماعی، رشد اقتصادی	مشارکت مردمی در تحقق حقوق شهروندی
(ANECHITEI, 2018) Plieninger et.al,) (Kaltenborn et al., 2017)(2013)	آفرینش مکان‌های فرهنگی، مراکز چند فرهنگی، فرهنگ و هنر، خدمات اکوسیستم فرهنگی، ابزارهای تشویقی	بالا بردن امکانات فرهنگی محله با کمک مردم و دولت
knuuttila Johannes Jussi,) (2018)	اتحاد مردمی، مزیت‌های فرهنگی محیط زیست	مشارکت مردم در حفاظت از محیط زیست
(Dobson & Jorgensen, 2015)	مداخلات غیر رسمی شهروندان، ارزش آفرینی و نگهداری، تسهیلگری نهادهای حاکمیتی	مشارکت و تصمیم‌گیری مردم در جهت توسعه‌های محلی
(owoade, 2016) Gianoli & Palazzolo Henkes,) (Muñoz & Cohen, 2016)(2020)	محیط امکان پذیر، همکاری نهادها و ساکنان محلی، کار آفرینی اجتماعی، یکپارچگی مدیریت شهری، حاکمیت انطباقی	حل مسائل و مشکلات زیربنایی محلات و ایجاد مکان‌های مشورتی توسط دولتهای محلی

مأخذ: یافته‌های نگارندگان ۱۴۰۰

بحث و نتیجه‌گیری

در راستای مبانی نظری و پیشینه پژوهش این مطالعه سعی در ارتقای وضوح مفهومی ارتباط دو رویکرد اکوسیستم طبیعی و اکوسیستم نوآوری دارد، که بتواند شکلی نوین از اکوسیستم‌های کارآفرینی شهری را بر مبنای بازآفرینی تولید کرده، تا به نحوه ی چگونگی شکل‌گیری مکان‌های کارآفرین شهری دست یابد. لذا، مشترکات و تمایزات سیستم‌های اکوسیستم طبیعی و اکوسیستم نوآوری در غالب ۴ مؤلفه استخراج شده آشکار، و روابط مختلفی در زیر مجموعه‌ای از آنها عیان گردید. برای پرداختن به مسائل توسعه شهری نیاز به رویکردهایی فراتر از بازآفرینی شهری بوده. (Aboelnaga et al., 2019) که در این ارتباط اکوسیستم کارآفرینی با انواع فعالیت‌های کارآفرینی به عنوان موتوری برای ایجاد ارزش اقتصادی، اجتماعی و شخصی گسترش می‌یابد. (Shwetter et al., 2019) خدمات اکوسیستم و سرمایه‌های طبیعی برای ایجاد ارتباط بین رفاه اجتماعی راه حل‌هایی مبتنی بر طبیعت مطرح نمود که از طریق مداخلات محلی، کارآمد و سیستماتیک می‌توانند شهرنشینی پایدار را افزایش دهند و اکوسیستم‌های تخریب شده را بازسازی و استراتژی‌هایی را برای بهبود مدیریت ریسک و تاب‌آوری ایجاد نمایند. (Egusquiza et al., 2019, 1) بنابراین اکوسیستم‌های طبیعی به عنوان یکی از عناصر اصلی مفهوم رفتاری مکان‌های کارآفرین شهری از مفاهیم سرمایه‌های انسانی، اجتماعی، فرهنگی، فکری، علمی و فنی، خلاقیت، دموکراتیک، محیطی، رهبری، مالی. (لندری، ۱۳۹۴) معنا می‌یابد هم‌چنین، اکوسیستم نوآوری با کمک چهار رویکرد سیستم‌های نوآوری ملی، سیستم نوآوری منطقه‌ای، سیستم نوآوری بخشی و در نهایت، سیستم‌های نوآوری فن‌آوری (Putra & van der Knaap, 2018) در صدد ایجاد رابطه مفهومی با اکوسیستم طبیعی می‌باشد. بنابراین، جهت ارزیابی عناصر کالبدی، محدودیت‌ها، کاستی‌ها و توانایی‌های بالقوه کالبد شهر با تحولات سریع اقتصادی و اجتماعی (Carter et al., 2018) سه محیط فراگیر عملکردی،

نهادی و سازمانی کارآفرینی محیط‌های شهری، اساس تعامل دو اکوسیستم طبیعی و نوآوری می‌باشند، که به عنوان محیط‌های اصلی بوجود آمدن مفهوم جدیدی از اکوسیستم کارآفرین شهری مطرح، و بر اساس ویژگی‌ها و ادبیات پژوهش که، مفاهیم و شاخص‌های استخراج شده از مؤلفه‌های تحقیق بوده و سعی در بهبود کمبود و کاستی قلمرو ساخت مکان را دارد. بنابراین، پیرو آن ویژگی‌ها، مؤلفه‌های استخراج شده به اشتراکات معنایی، شکاف‌ها و تمایزات هر دو حوزه مطالعه پرداخته است. با توجه به مرور سیستماتیک "شاخص‌های اجتماعی و فرهنگی" با استفاده از ظرفیتهای تعاملی و تشریک مساعی بر همکاری میان کنشگران برای ایجاد ساختارهای جدید (Dobson & Jorgensen, 2015); تلاش کرده و با هدف کاهش افراد در معرض فقر، همراه با افزایش انسجام اجتماعی، بهبود محیط زندگی و رشد اقتصادی محله (Fortunato & Alter, 2015); ارزش‌های محلی و هویت فرهنگی بوده (ANECHITEI, 2018) و انسجام اجتماعی جوامع محلی را بهبود می‌بخشند (Fortunato & Alter, 2015; Roundy, 2017) از طرفی، نقش فرهنگ و هنر در بهبود همگرایی اجتماعی، و حفظ آداب جوامع ساکن در بافت قدیمی مهم است. (Kaltenborn et al., 2017) اهمیت توجه به مزایای فرهنگی محیط زیست برای رفاه انسان برجسته گردیده. بنابراین، خدمات اکوسیستم فرهنگی می‌تواند با ارتباط بین مردم محلی و محیط زیست، عملکرد مشارکتی را برآورد کند. (knuuttila Johannes Jussi, 2018) "فعالیت‌های آموزشی و دانش" به دنبال آموزش و پژوهش‌های علمی برای تأثیر گذاری بر هنجارهای اجتماعی هستند (Taylor & Hochuli, 2015) تا زیرساخت‌های توانمند سازی محیط بر اساس دانش را پایه‌ریزی کنند. (Muñoz-Erickson et al., 2017) ایجاد دانش، یکپارچه سازی و گسترش آن به طور مداوم بر گسترش و انتشار فرصت نوآوری‌های پایدار کمک می‌کند. (Spena et al., 2016) ایجاد سیستم مدیریت دانش، آموزش و پژوهش‌های علمی بوده و چارچوبی برای توانمندسازی و کاهش تعارض در جامعه معرفی می‌کند. سطح دانش جامعه را افزایش، تضاد را کاهش و اجماع در تصمیم گیری را پایدارتر می‌کند. (Dogruyol et al., 2018) در فرایند "جامعه هوشمند" با ایجاد فن‌آوری‌های دیجیتال از نیازهای اطلاعاتی جامعه پشتیبانی می‌شود. (Gianoli & Palazzolo Henkes, 2020) فعالیت‌های متکی به دانش، رویکردی ترکیبی در ارتقاء مشاغل را دارد (Carè et al., 2018) همکاری و مشارکت اجتماعات مدنی، سیستم‌های حکومتی و نظریه‌پردازان در ارائه محیط شهری هوشمند و سازگار در تقویت اقشار توانا و ارتقاء زیرساخت‌های فن‌آوری ارجح تر از راه حل‌های شهر هوشمند در شکل‌گیری مهارت‌های مدنی می‌باشد. (Dobson & Jorgensen, 2015; Mack & Mayer, 2016; Sahin et al., 2011; Sarma & Sunny, 2017) برای ایجاد رفاه و ارتقاء "کیفیت زندگی" سرمایه‌گذاری محرکی در بهبود محیطی جذاب با کیفیت بالای زندگی (Dobson & Jorgensen, 2015) همچنین، کارآفرینی اساس عمیقی در فرهنگ محلی دارد و دبستگی برای جامعه محلی ایجاد می‌کند (Fortunato & Alter, 2015) هویت، احساس مکان و احساس اجتماع عناصر اصلی در مؤلفه‌های رابطه‌ای و ذهنی بهزیستی اجتماعی هستند. (Kaltenborn et al., 2017) همچنین، برای سلامت ساکنین به یکپارچگی اکولوژیکی عملکردی نیاز بوده و. تأثیر فضای سبز و حفاظت از آب و هوا در محیط‌های شهری نقطه عطف پیوندها و سلامت جسمی و روانی ساکنین می‌باشد. (Taylor & Hochuli, 2015) گونه‌ای دیگر زنان کارآفرین هستند که می‌توانند بر نشاط اکوسیستم‌های کارآفرینی منطقه ای و ملی تأثیر بگذارند (Brush et al., 2019) لذا، چارچوب پیشنهادی این تحقیق تعامل دو رویکرد را به عنوان یک رویکرد مکمل و توسعه بخش برای ارتقاء استفاده از منابع و خدمات لازم جهت شکل‌گیری مکان‌های کار آفرین شهری، همچنین ارتقاء سیاستگذاری و برنامه‌ریزی با توجه به یافته‌ها و دستاوردهای پژوهش را پیشنهاد می‌دهد. نتیجه گیری این پژوهش با هدف توسعه چارچوب مفهومی، و بررسی روابط بین ویژگی‌ها، مفاهیم و شاخص‌های دو رویکرد به منظور توسعه مکان‌های کارآفرین شهری، متمرکز شده و پیامدهای کارآمدی برای تحقیقات بیشتر، رویه و سیاست برای شکل‌گیری مکان‌های کار آفرین از طریق تعامل دو رویکرد اکوسیستم طبیعی و نوآوری به عنوان رویکردهای مکمل را به ارمغان می‌آورد. با توجه به ماهیت نوین و بحث‌های فراگیر، مرور سیستم‌هاک به عنوان روش اصلی انتخاب شد، و

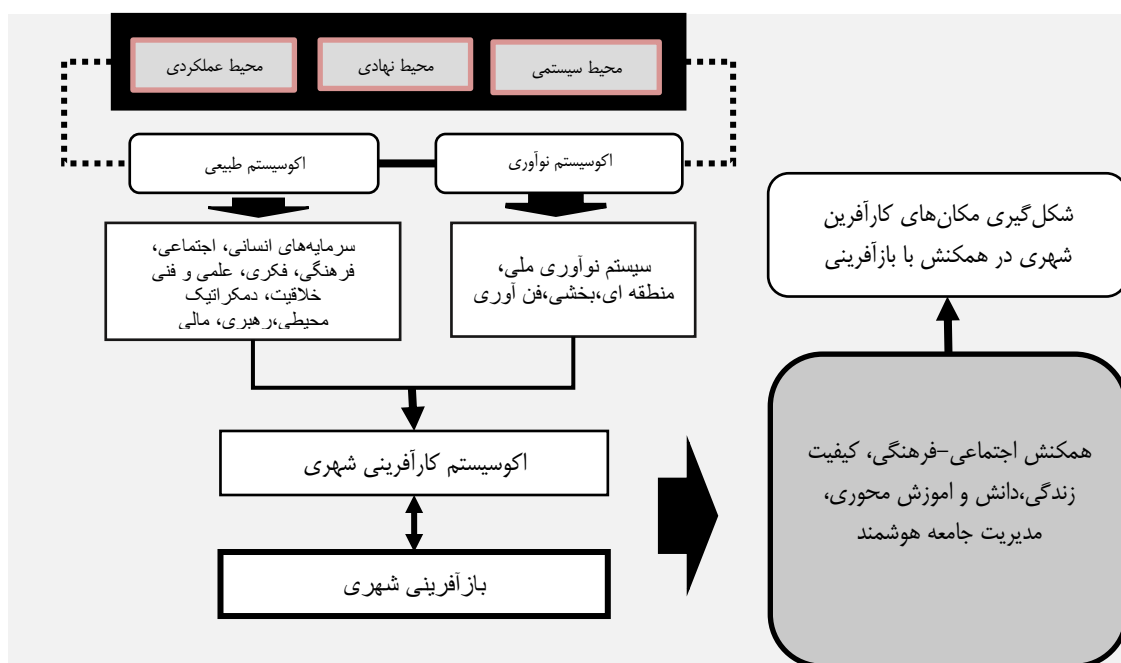
مؤلفه‌های استخراج شده به راهکارهایی جهت توسعه مکان‌های مستعد کارآفرینی می‌پردازد. این مطالعه بصورت کامل توانایی فرموله کردن مسائل تحقیقاتی پیشرفته تر، درک مفاهیم و فرصت‌ها و ارائه پیشنهاداتی برای توسعه بیشتر را محقق کرده. یافته‌های این پژوهش پیامدهایی را برای استراتژی‌ها و شیوه‌های برنامه‌ریزی نشان می‌دهد. لذا سیاست‌گذاران می‌توانند تأثیر عوامل مطرح شده را بر دور نمای رشد، احیا و سودآوری مکان‌های شهری تشخیص، فرصت‌ها و تهدیدها را شناسایی، اقدامات متناسب با سیستم‌های فضایی و مکانی را در هدف گذاری، برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاریها ترویج دهند:

– **کیفیت زندگی:** الگوهایی جدید سیاست شهری باید با کمک اعتماد دو جانبه مردم و دولت مدلهای پیشرفت و ارتقاء زندگی را ایجاد کند و با انسجام و هماهنگی مدنی، احساس تعلق و دلبستگی جامعه به محیط و تحقق مکان‌های شاخص رفاه را طراحی کرده، تا بتواند بهزیستی اجتماعی، را با سلامت روانی و رفتاری نهادینه کرده و ترویج ارزش‌های محلی، سرمایه‌گذاری، حفاظت زیست محیطی و دانش افزایی جوامع را برنامه‌ریزی و فاکتورهای مؤثر ارتقاء کیفیت زندگی را قانونی نماید. بنابراین، حمایت اجتماعی، ایجاد پایگاههای اقتصادی، تشویق خلاقیت و استفاده از تواناییهای جمعی از ضروریات می‌باشد.

– **همکنش اجتماعی – فرهنگی:** شکل‌گیری الگوهای رفتاری جوامع انسانی با کمک ارتقاء امکانات محلی و مشارکت و نظم اجتماعی مدرن امکانپذیر می‌شود. لذا، قدرت حقوق شهروندی و مشارکت جامعه مدنی در بالا بردن امکانات فرهنگی مدرن – سنتی محلات، ظرفیت اجرایی قدرتمندی در حل مشکلات، راهکارهای ساختاری و بازوی توانمند شکل‌گیری مکان‌های شهری می‌باشد.

– **مدیریت جامعه هوشمند:** پیشنهاد این مؤلفه، رمزگشایی توانایی و پتانسیل جامعه مدنی با کمک شبکه‌های تجاری مجازی و فن آوری اطلاعات توسعه ای در استراتژی تقویت دانش تخصصی و فن آوری دیجیتالی بوده، هم‌چنین گسترش زیر ساختهای تکنولوژی شهر هوشمند، توسعه کارآفرینی مدنی هوشمند، هماهنگی سبک زندگی با این پدیده نوظهور، فراگیر کردن کتابخانه‌های دیجیتالی، سیاست‌های توسعه رویکرد با این مؤلفه می‌باشد.

– **دانش و آموزش محوری:** این مؤلفه با محوریت آموزش تلاش افزونی برای ثبات توانایی رفتاری، عملکردی و تفکرات جامعه مدرن – سنتی دارد. لذا، ارتقاء توانمندی، فعالیت‌های مهارتی و علمی، همکاری مدنی، سیاست‌گذاری کوتاه مدت آموزش اجتماعات محلی، سیستم‌های دانش جهت نیروی جوان و مستعد، ساختارگزینی سیاست‌های ایجاد مکان‌های کارآمد با اشتراکات دانش است.

شکل ۱ – مدل مفهومی مستخرج از فراترکیب در تعامل دو رویکرد اکوسیستم طبیعی و نوآوری در شکل‌گیری مکان‌های کارآفرینی

ماخذ: یافته‌های نگارندگان ۱۴۰۰

نتیجه‌گیری نشان می‌دهد که تعامل دو رویکرد اکوسیستم طبیعی و اکوسیستم نوآوری در تولید مدلی نوین از اکوسیستم کارآفرینی شهری در تعاما و همکنش رفتاری با سیاست‌های باز آفرینی شهری به عنوان، نیروی محرکه اصلی توسعه سیاست‌های شکل‌گیری مکان‌های کار آفرین طرح، و به عنوان عنصری مؤثر در مداخلات شهری بیان می‌کند. با تأیید یافته‌ها و دستاوردهای حوزه مطالعاتی مؤلفه‌ها و برنامه‌های منطقه‌ای در شکل‌گیری مکان‌های کارآفرینی شهری ارائه و به نتایجی که قابل مطرح و بیان بود رسیدیم. این تحقیق نظریه و تلاشهای مشترک را که تا به امروز به طور جداگانه عمل کرده اند، توسعه میدهد. و نتایج جامع‌تر و آگاهانه‌تری برای سیاست‌های باز آفرینی و اکوسیستم کارآفرینی ارائه می‌دهد. در نتیجه، پیشنهاد می‌کنیم تحقیقات بیشتری عمدتاً بر روی شکافهای مطالعاتی، چگونگی بهره‌وری هر یک از مؤلفه‌های استخراج شده و شناسایی عوامل محیطی بیشتر برای حمایت از مکان‌ها و فضاهای انعطاف‌پذیر، در این حوزه متمرکز شود.

منابع

- Aboelnaga, S., Toth, T., & Neszmelyi, G. I. (2019). Land use management along urban development axis as one of urban regeneration principles; 944–953. <https://doi.org/10.22616/ERDev2019.18.N382>
- Acs, Z. J., Stam, E., Audretsch, D. B., & O'Connor, A. (2017). The lineages of the entrepreneurial ecosystem approach. *Small Business Economics*; 49(1). <https://doi.org/10.1007/s11187-017-9864-8>
- Allam, Z., & Newman, P. (2018). Economically Incentivising Smart Urban Regeneration. Case Study of Port Louis, Mauritius. *Smart Cities*; 1(1): 53–74. <https://doi.org/10.3390/smartcities1010004>
- Andonova, V., Nikolova, M. S., & Dimitrov, D. (2019). Entrepreneurial Ecosystems in Unexpected Places. *Entrepreneurial Ecosystems in Unexpected Places*, 3–16. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-98219-9>
- ANECHITEI, A.-A. (2018). Social Innovation through Urban Regeneration – A Local Model. *Review of International Comparative Management*; 19(3): 244–255. <https://doi.org/10.24818/rmci.2018.3.244>
- Brown, R., & Mason, C. (2017). Looking inside the spiky bits: a critical review and conceptualisation of entrepreneurial ecosystems. *Small Business Economics*; 49(1): 11–30. <https://doi.org/10.1007/s11187-017-9865-7>
- Brush, C., Edelman, L. F., Manolova, T., & Welter, F. (2019). A gendered look at entrepreneurship ecosystems. *Small Business Economics*; 53(2): 393–408. <https://doi.org/10.1007/s11187-018-9992-9>
- Campbell, R., Pound, P., Pope, C., Britten, N., Pill, R., Morgan, M., & Donovan, J. (2003). Evaluating meta-ethnography: A synthesis of qualitative research on lay experiences of diabetes and diabetes care. *Social Science and Medicine*; 56(4): 671–684. [https://doi.org/10.1016/S0277-9536\(02\)00064-3](https://doi.org/10.1016/S0277-9536(02)00064-3)
- Carè, S., Trotta, A., Carè, R., & Rizzello, A. (2018). Crowdfunding for the development of smart cities. *Business Horizons*; 61(4): 501–509. <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2017.12.001>

- Carter, C. A., Roberts, P., Roberts, P., Sykes, H., & Granger, R. (2018). Urban Regeneration Strategy and Partnership in Urban Regeneration. In H. sykes & R. G. Peter roberts (Ed.), sage Publications Ltd; 44–67.
- Chrastina, J. (2018). Meta-Synthesis of Qualitative Studies: Background, Methodology and Applications. *NORDSCI Conference Proceedings Book 1*; 1(1): 113–121. <https://doi.org/10.32008/nordsci2018/b1/v1/13>
- Colantonio, A., & Dixon, T. (2011). Urban Regeneration: Delivering Social Sustainability. *Urban Regeneration & Social Sustainability: Best Practice from European Cities*; 54–79. <https://doi.org/10.1002/9781444329445.ch4>
- Colombelli, A., Paolucci, E., & Ughetto, E. (2019). Hierarchical and relational governance and the life cycle of entrepreneurial ecosystems. *Small Business Economics*; 52(2): 505–521. <https://doi.org/10.1007/s11187-017-9957-4>
- Couch, C., & Dennemann, A. (2000). Urban regeneration and sustainable development in Britain The example of the Liverpool Ropewalks Partnership; 17(2): 137–147.
- De Medici, S., Riganti, P., & Viola, S. (2018). Circular economy and the role of universities in urban regeneration: The case of Ortigia, Syracuse. *Sustainability (Switzerland)*; 10(11). <https://doi.org/10.3390/su10114305>
- Dobson, S., & Jorgensen, A. (2015). Increasing the resilience and adaptive capacity of cities through entrepreneurial urbanism. *International Journal of Globalisation and Small Business*; 6(3–4): 149–162. <https://doi.org/10.1504/IJGSB.2014.067508>
- Dogruyol, K., Aziz, Z., & Arayici, Y. (2018). Eye of sustainable planning: A conceptual heritage-led urban regeneration planning framework. *Sustainability (Switzerland)*, 10(5), 1–22. <https://doi.org/10.3390/su10051343>
- Egusquiza, A., Cortese, M., & Perfido, D. (2019). Mapping of innovative governance models to overcome barriers for nature based urban regeneration. *IOP Conference Series: Earth and Environmental Science*; 323(1). <https://doi.org/10.1088/1755-1315/323/1/012081>
- Fayolle, A., & Matlay, H. (2010). Handbook of research on social entrepreneurship. *Handbook of Research on Social Entrepreneurship*. <https://doi.org/10.4337/9781849804684>
- Fortunato, M. W. P., & Alter, T. (2015). Community entrepreneurship development: an introduction. *Community Development*; 46(5): 444–455. <https://doi.org/10.1080/15575330.2015.1080742>
- Gianoli, A., & Palazzolo Henkes, R. (2020). The Evolution and Adaptive Governance of the 22@ Innovation District in Barcelona. *Urban Science*; 4(2): 16. <https://doi.org/10.3390/urbansci4020016>
- Goldberg, M., Pasher, E., & Levin-Sagi, M. (2006). Citizen participation in decision-making processes: Knowledge sharing in knowledge cities. *Journal of Knowledge Management*; 10(5): 92–98. <https://doi.org/10.1108/13673270610691206>

- Hakala, H., O'Shea, G., Farny, S., & Luoto, S. (2020). Re-storying the Business, Innovation and Entrepreneurial Ecosystem Concepts: The Model-Narrative Review Method. *International Journal of Management Reviews*; 22(1): 10–32. <https://doi.org/10.1111/ijmr.12212>
- Iacobucci, D., & Perugini, F. (2021). Entrepreneurial ecosystems and economic resilience at local level. *Entrepreneurship and Regional Development*; 00(00): 1–28. <https://doi.org/10.1080/08985626.2021.1888318>
- Isenberg, D. J. (2011). The Entrepreneurship Ecosystem Strategy as a New Paradigm for Economic Policy: Principles for Cultivating Entrepreneurships. The Babson Entrepreneurship Ecosystem Project; 1(781): 1–13. [http://www.wheda.com/uploadedFiles/Website/About_Wheda/Babson Entrepreneurship Ecosystem Project.pdf](http://www.wheda.com/uploadedFiles/Website/About_Wheda/Babson_E Entrepreneurship Ecosystem Project.pdf)
- Kaltenborn, B. P., Linnell, J. D. C., Baggethun, E. G., Lindhjem, H., Thomassen, J., & Chan, K. M. (2017). Ecosystem Services and Cultural Values as Building Blocks for 'The Good life'. A Case Study in the Community of Røst, Lofoten Islands, Norway. *Ecological Economics*; 140: 166–176. <https://doi.org/10.1016/j.ecolecon.2017.05.003>
- Kellogg, S. (2018). Urban Ecosystem Justice: The Field Guide to a Socio-Ecological Systems Science of Cities for the People. ProQuest Dissertations and Theses, 361. http://proxy.library.nyu.edu/login?url=https://www.proquest.com/dissertations-theses/urban-ecosystem-justice-field-guide-socio/docview/2085321632/se-2?accountid=12768%0Ahttp://getit.library.nyu.edu/resolve?url_ver=Z39.88-2004&rft_val_fmt=info:ofi/fmt:kev:
- knuuttila Johannes Jussi. (2018). Exploring the potential of cultural ecosystem services in social impact assessment of Finnish mining projects. stockholm university.
- Lauermann, J. (2018). Municipal statecraft: Revisiting the geographies of the entrepreneurial city. *Progress in Human Geography*; 42(2): 205–224. <https://doi.org/10.1177/0309132516673240>
- Lewrick, M., Omar, M., Raeside, R., & Sailer, K. (2011). Education for entrepreneurship and innovation: "Management capabilities for sustainable growth and success." *World Journal of Entrepreneurship, Management and Sustainable Development*; 6(1/2): 1–18. <https://doi.org/10.1108/20425961201000001>
- Lindgreen, A., palmer, R., and Vanhamme, j. (2014). Contemporary Marketing Practiece:Theoretical Proposition and Practical Implication. *Marketing Intelligence & planning*; 22(6): 673–692.
- Mack, E., & Mayer, H. (2016). The evolutionary dynamics of entrepreneurial ecosystems. *Urban Studies*; 53(10): 2118–2133. <https://doi.org/10.1177/0042098015586547>
- Magalha, C. De. (2015). Urban Regeneration. 24. <https://doi.org/10.1016/B978-0-08-097086-8.74031-1>

- Markatou, M., & Alexandrou, E. (2015). Urban System of Innovation: Main Agents and Main Factors of Success. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*; 195: 240–250. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.06.355>
- McKeever, E., Jack, S., & Anderson, A. (2015). Embedded entrepreneurship in the creative re-construction of place. *Journal of Business Venturing*; 30(1): 50–65. <https://doi.org/10.1016/j.jbusvent.2014.07.002>
- Morisson, A. (2020). A framework for defining innovation districts: Case study from 22@ barcelona. *Advances in Science, Technology and Innovation*: 185–191. https://doi.org/10.1007/978-3-030-17308-1_17
- Morisson, A., & Bevilacqua, C. (2019). Balancing gentrification in the knowledge economy: the case of Chattanooga's innovation district. *Urban Research and Practice*; 12(4): 472–492. <https://doi.org/10.1080/17535069.2018.1472799>
- Muñoz-Erickson, T. A., Miller, C. A., & Miller, T. R. (2017). How cities think: Knowledge co-production for urban sustainability and resilience. *Forests*; 8(6): 1–17. <https://doi.org/10.3390/f8060203>
- Muñoz, P., & Cohen, B. (2016). The making of the urban entrepreneur. *California Management Review*; 59(1): 71–91. <https://doi.org/10.1177/0008125616683953>
- O'Connor, A., Stam, E., Sussan, F., & Audretsch, D. B. (2018). Entrepreneurial Ecosystems: The Foundations of Place-based Renewal. https://doi.org/10.1007/978-3-319-63531-6_1
- OECD. (2004). entrepreneurship: A catalyst for urban regeneration. In *Local Economic and Employment Development*.
- owoade, abbas. (2016). Entrepreneurial ecosystem development: learning from successes abbas owoade. *univrtsity of stockholm*.
- Piacentino, D., Bono, F., Cracolici, M. F., & Giuliani, D. (2017). A spatial analysis of new business formation: Replicative vs innovative behaviour. *Spatial Statistics*; 21: 390–405. <https://doi.org/10.1016/j.spasta.2017.02.004>
- Pires, A. P. F., Amaral, A. G., Padgurschi, M. C. G., Joly, C. A., & Scarano, F. R. (2018). Biodiversity research still falls short of creating links with ecosystem services and human well-being in a global hotspot. *Ecosystem Services*, 34(March), 68–73. <https://doi.org/10.1016/j.ecoser.2018.10.001>
- Plieninger, t Dijks.s; oteros-Rozas.e; Bieling.c. (2013). assessing, mapping and quantifying cultural ecosystem services at community level. *Land Use Policy*; 33(2013): 118–129.
- Putra, Z. D. W., & van der Knaap, W. G. M. (2018). Urban innovation system and the role of an open web-based platform: The case of Amsterdam smart city. *Journal of Regional and City Planning*; 29(3): 234–249. <https://doi.org/10.5614/jrcp.2018.29.3.4>
- Rafian, M., Mohammadi Ayadghamish, F. (2016). Presenting a conceptual model of

- urban regeneration and entrepreneurship city in accessing to place marketing. *Scientific Quarterly of Economics and Urban Management*; 2(5): 1–20.
- roberts, p ; sykes, h. (2000). urban reganaration: A HANDBOOK (1st ed.). The British Urban Regeneration Association.
- Roberts, P., Sykes, H., & Granger, R. (2017). Urban regeneration. In *Urban Book Series*. https://doi.org/10.1007/978-3-319-43735-4_4
- Roja, A. (2015). Technology Entrepreneurial Ecosystems and Entrepreneurship in the West Region of Romania. *Studia Universitatis „Vasile Goldis” Arad – Economics Series*; 25(1): 40–59. <https://doi.org/10.1515/sues-2015-0004>
- Roundy, P. T. (2017). Social entrepreneurship and entrepreneurial ecosystems Complementary or disjoint phenomena? *International Journal of Social Economics*; 44(9): 1252–1267. <https://doi.org/10.1108/IJSE-02-2016-0045>
- Sader, N. Al, Kleinhans, R., & Ham, M. Van. (2019). Entrepreneurial citizenship in urban regeneration in the Netherlands. *Citizenship Studies*; 23(5): 442–459. <https://doi.org/10.1080/13621025.2019.1621266>
- Sahin, M., Nijkamp, P., & Stough, R. (2011). Impact of urban conditions on firm performance of migrant entrepreneurs: A comparative Dutch-US study. *Annals of Regional Science*; 46(3): 661–689. <https://doi.org/10.1007/s00168-009-0351-2>
- sandelowski, M., Barroso, J, . (2007). Handbook for SYNTHESIZING QUALITATIVE RESERACH.
- Sarma, S., & Sunny, S. A. (2017). Civic entrepreneurial ecosystems: Smart city emergence in Kansas City. *Business Horizons*; 60(6): 843–853. <https://doi.org/10.1016/j.bushor.2017.07.010>
- Shwetzzer, C., Maritz, A., & Nguyen, Q. (2019). Entrepreneurial ecosystems: a holistic and dynamic approach. *Journal of Industry-University Collaboration*; 1(2): 79–95. <https://doi.org/10.1108/jiuc-03-2019-0007>
- Spena, T. R., Trequa, M., & Bifulco, F. (2016). Knowledge Practices for an Emerging Innovation Ecosystem. *International Journal of Innovation and Technology Management*; 13(5): 1–21. <https://doi.org/10.1142/S0219877016400137>
- Spigel, B. (2017). The Relational Organization of Entrepreneurial Ecosystems. *Entrepreneurship: Theory and Practice*; 41(1): 49–72. <https://doi.org/10.1111/etap.12167>
- Sussan, F., & Acs, Z. J. (2017). The digital entrepreneurial ecosystem. *Small Business Economics*; 49(1): 55–73. <https://doi.org/10.1007/s11187-017-9867-5>
- Taylor, L., & Hochuli, D. F. (2015). Creating better cities: how biodiversity and ecosystem functioning enhance urban residents’ wellbeing. *Urban Ecosystems*; 18(3): 747–762. <https://doi.org/10.1007/s11252-014-0427-3>
- VasconcelosGomes, L., Figueiredo Facin, A. L., Salerno, M. S., & Ikenami, R. (2016). Unpacking the innovation ecosystem construct: Evolution, gaps and trends.

Technological Forecasting & Social Change.
<https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1016/j.techfore.2016.11.009>

- Walsh, D., & Downe, S. (2005). Meta-synthesis method for qualitative research: A literature review. *Journal of Advanced Nursing*; 50(2): 204–211.
<https://doi.org/10.1111/j.1365-2648.2005.03380.x>
- Wurth, B., Stam, E., & Spigel, B. (2021). Toward an Entrepreneurial Ecosystem Research Program. *Entrepreneurship: Theory and Practice*; 00(0): 1–50.
<https://doi.org/10.1177/1042258721998948>
- Golkar, K. (1390). Creating a sustainable place for reflections on urban design theory. Printing and Publishing Center of Shahid Beheshti University.
- Khosravi Mashizi, A. (2016). Ecosystem services are a new criterion for evaluating ecosystem power and land use. *Proceedings of the second national conference on new approaches to land management in Iran*, 1163-1174.
- Knox, P. L. (2012). Cities and design, translation and authorship, A. Nazarian, S. Mirfateh Elahi, K. Zalnejad, Sh. Irani, and A. Nowruzzadeh; first edition). Zabanesara Poya Publications.(
- Landry Charles. (2014). Creative City: translation by Mahmoud Abdullahzadeh, (1st edition), cultural research office. 1st edition). Zabanesara Poya Publications(.
- Pamir, S. (2012). Creating a living urban center Principles of urban design and regeneration (third edition). Tehran University of Science and Technology.
- Pejohan, M., & Pourmoghdam, Z. (2017). Strategic planning of urban tourism with the approach of recreating the base culture in the historical context of a case study: the old context of Rasht city. *Scientific Research Quarterly of Urban Studies*; 27: 53-66.
- Qavamipour, M., & Khodami, M. (2018). Translation of the Global Entrepreneurship Report. Ministry of Labor Cooperative and Social Welfare
<https://Karafarini.Mcls.Gov.Ir/Fa/Article/1158/%D8>.
- Roberts, P. (2013). Urban regeneration, a guide book, translation, p. Hanachi, and S. Yazidi, first edition). Tehran University Publishing Institute.(
- Scott, A. J. (1383). Global cities-regions, translator: P. A. Lutfi First Edition. Urban planning and processing company